

СЪНЬ

— Лоръй, не спишъ ли?

Чувашъ ли Лоръй?

„По-тихо! Скрий главата си! Отвънъ на педя сж отъ настъ, не говори!

— Лоръй, сънувахъ толкозъ хубавъ сънъ! . . .

— Почакай. . . какъ започваше? . . . Така. . .

Войната свършена. . . Разбиращъ ме, нали?

И всичко е въвъ нашата ржка,

нали така, Лоръй?

Работъхъ пакъ въ завода. А пъкъ то

ужъ същия заводъ, машини същи,

но частите имъ блъснали — злато!

И ставитѣ имъ нѣкакъ по-могжщи.

Въ завода ти, Лоръй, си надзирателъ

и казвашъ: „Днеска искамъ триста болта!“

„Добре Лоръй, отлично мой приятелъ!“

И двамата се смѣеме доволни.

А вънка тъй широкъ е небосвода! . . .

Блести небето, въздухътъ блъсти!